

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 13Co/56/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215203305  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6215203305.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Amy Odalošovej, v spore žalobcu: F. F. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. R. V. XX, XXX XX Z. I., proti žalovanému X. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XXX, XXX XX O., zastúpenému Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie vo Veľkom Krtíši, Komenského 3, o zaplatenie 1 000 Eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/273/2015-96 zo dňa 15. 11. 2016, takto

### rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
- II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 000 Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 000 Eur od 01. 05. 2015 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že z vykonaného dokazovania zistil, že dňa 19. 04. 2010 uzatvorila I. B. (známa žalobcu a partnerka žalovaného) s F. B. (ďalej aj „kupujúci“) kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. Q., obec X., okres Z. I. za dohodnutú kúpnu cenu 97 000 Eur. Kupujúci si záväzok zaplatiť kúpnu cenu splnil len čiastočne; z titulu uzavretej kúpnej zmluvy ostal dlžný predávajúcej I. B. sumu 63 800 Eur, preto si predávajúca uplatnila voči nemu nárok na doplatenie kúpnej ceny spolu s príslušenstvom podaním žaloby, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 10C/195/2013. Napriek podanej žalobe previedol kupujúci - F. B. časť predmetných nehnuteľností na tretiu osobu - I. P.. Predávajúca - I. B. sa obávala, že kupujúci F. B. jej zvyšok kúpnej ceny nikdy neuhradí, pretože má dlhy. Z dôvodu ochorenia postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30. 10. 2012 pohľadávku voči kupujúcemu na svojho partnera, v tomto konaní žalovaného. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že z vykonaných dôkazov mal za preukázané, že žalovaný dňa 01. 10. 2013 udelil žalobcovi plnú moc na zastupovanie vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 10C/195/2013. V ten istý deň udelil žalovaný žalobcovi plnú moc aj vo veci vymáhania pohľadávky žalovaného (ako veriteľa) vo výške 63 800 Eur s príslušenstvom s tým, že v prípade vymoženía uvedenej sumy, resp. jej časti sa žalobca so žalovaným dohodli na odmene pre žalobcu vo výške 10 % z reálne vymoženej sumy. Následne vykonal žalobca kroky vedúce k vymoženiu pohľadávky v sume 63 800 Eur, ktorej veriteľom sa stal na základe vyššie uvedenej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30. 10. 2012 žalovaný.

Išlo najmä o kroky žalobcu vedúce k spísaniu notárskej zápisnice č. N 1498/2013, NZ 36616/2013 notárom Mgr. Petrom Danczim so sídlom Notárskeho úradu v Nových Zámkoch, ktorá sa týkala veriteľa X. A. (v tomto konaní žalovaného) a dlžníka F. B., predmetom ktorej bolo uznanie dlhu, dohoda o splátkach dlhu, dohoda o exekučnom titule a zmluva o zriadení záložného práva. Ďalej išlo o kroky vedúce k podaniu „žaloby o určenie neúčinnosti prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podľa § 42a Občianskeho zákonníka“ a k vykonaniu zápisu záložného práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalobca odôvodnil žalobou uplatnený nárok najmä tým, že vykonaním uvedených úkonov veľmi efektívne a za krátky čas zabezpečil žalovanému vo vzťahu k jeho pohľadávke pozíciu, ktorú pred tým ani „zďaleka nemal“. To, že neskôr (v čase, keď bol žalobca v zahraničí na dovolenke) bez vedomia žalobcu postúpil žalovaný predmetnú pohľadávku na I. P. za sumu 50 000 Eur (z ktorej pri podpise zmluvy zaplatil Zsolt P. žalovanému sumu 25 000 Eur; ďalších 25 000 Eur bolo predmetom uznania dlhu), nemôže mať vplyv na povinnosť žalovaného vyplývajúcu z príkaznej zmluvy uhradiť žalobcovi odmenu v dohodnutej výške 10 % z reálne vymoženej sumy, z ktorej odmeny žalovaný do dňa podania žaloby uhradil žalobcovi len sumu 2 500 Eur zodpovedajúcu 5 % - tám zo sumy 50 000 Eur. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení predmetného rozsudku uviedol, že žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1 000 Eur, čo odôvodnil tým, že zvyšnú časť svojej pohľadávky voči žalovanému do sumy 2 500 Eur, t. j. vo výške 1 500 Eur (vzniknutej z titulu neuhradenia celej dohodnutej provízie) postúpil I. P..

1.2. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ustanovenia § 724, § 730 a § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka a uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi stranami sporu bola uzatvorená ústna príkazná zmluva. Podľa názoru okresného súdu, žalobca preukázal, že vykonal činnosť/ti smerujúce k vymoženiu sumy 63 800 €, ktorú skutočnosť nepoprel ani samotný žalovaný. Pokiaľ žalovaný v konaní tvrdil, že pričinením žalobcu nedošlo k reálnemu vymoženiu dlžnej sumy (čo bolo v konečnom dôsledku 50 000 Eur), pretože bol to práve samotný žalovaný, kto uzatvoril so I. P. dňa 27. 02. 2014 Zmluvu o postúpení pohľadávky za odplatu 50 000 Eur, okresný súd uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca okrem iných úkonov smerujúcich k vymoženiu pohľadávky žalovaného voči F. B. vykonal aj činnosti smerujúce k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalovaným a I. P., čo vyplynulo najmä zo svedeckej výpovede I. P., ktorý na pojednávaní konanom na okresnom súde (dňa 13. 09. 2016) uviedol, že „jeho známi sa skontaktovali so žalobcom, s ktorým jednali, rozprávali sa o predmetnej pohľadávke, dohodli sa na kúpe tejto pohľadávky, napokon však bola zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená bez účasti žalobcu, ktorý bol v tom čase odcestovaný na dovolenke“. Aj ďalší (v konaní pred súdom prvej inštancie - konkrétne na pojednávaní konanom dňa 18. 10. 2016) vypočutý svedok F. V. potvrdil, že to bol práve žalobca zastupujúci pani B. a žalovaného, ktorý inicioval stretnutie s ním ako s osobou zastupujúcou záujmy I. P., pričom „ak by žalobca takúto činnosť nevyvinul, tak by pani B. (resp. žalovaný, na ktorého svoju pohľadávku voči F. B. postúpila) nedostala (z doplatku kúpnej ceny) nič“.

1.3. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že okrem vyššie uvedených skutočností je potrebné poukázať aj na výpoveď samotného žalovaného, ktorý tým, že zaplatil žalobcovi 5 % zo sumy 50 000 Eur, (za ktorú sumu bola pohľadávka žalovaného na I. P. postúpená) v podstate uznal, že žalobca má právo na zaplatenie odmeny, a to bez ohľadu na to, že namiesto dohodnutých 10 % z reálne vymoženej sumy, žiadal aby sa žalobca uspokojil s odmenou vo výške 5 % z reálne vymoženej sumy, s čím žalobca nesúhlasil. Pokiaľ žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie tvrdil, že okrem sumy 2 500 Eur zaplatil žalovanému aj dva krát sumu 300 Eur, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaný na preukázanie uvedeného tvrdenia súdu prvej inštancie žiadny dôkaz nepredložil, preto vychádzal z toho, že žalobcovi bola žalovaným uhradená len suma 2 500 Eur. Na základe uvedených skutočností uložil okresný súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 1 000 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5, 05 % ročne od 01. 05. 2015 až do zaplatenia, a to v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v aktuálnom znení.

2. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa žalovaný odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e) a f) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež preto, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný okresnému súdu v odvolaní vytkol, že nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a v uvedenej súvislosti zdôraznil, že „v zmysle plnej moci udelenej žalovaným ako splnomocniteľom žalobcovi ako splnomocnenému, mal žalobca nárok na

odmenu vo výške 10 % z reálne vymoženej sumy, resp. z jej časti len v prípade jej vymoženia (č. I. 8 spisu). V danom prípade však podľa žalovaného nedošlo k reálnemu vymoženiu jeho pohľadávky voči F. B. pričinením žalobcu, ale len vďaka jeho individuálnej aktivite (žalovaného). Aj keď žalobca vykonal v tejto veci nejaké úkony, tieto v konečnom dôsledku nevedli k vymoženiu dlžnej sumy. Napriek tomu vyplatil žalobcovi odmenu v celkovej sume 3 200 Eur. Žalovaný v odvolaní namietal tiež, že pri udeľovaní plnej moci mu žalobca neoznámil, že nevykoná činnosť advokáta, pretože mu bola pozastavená.

2.1. Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že zo svedeckej výpovede svedka I. P. ako aj z predložených listinných dôkazov (zmluva o postúpení pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky, výzva na zaplatenie pohľadávky) vyplýva, že žalobca neposkytol pri ich vyhotovovaní žalovanému súčinnosť a nebol mu žiadnym spôsobom nápomocný a to napriek tomu, že má právnické vzdelanie. Podľa žalovaného, súd prvej inštancie sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s jeho argumentáciou, ako aj s v konaní vykonanými dôkazmi, pričom tieto vyhodnotil jednostranne v prospech žalobcu. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k doručenému odvolaniu žalovaného uviedol, že v prvom rade považuje za potrebné sa vyjadriť k žalovaným namietanému výkonu advokácie jeho osobou. Zdôraznil, že činnosť advokáta vykonáva od 01. 01. 2015, od kedy je zapísaný v zozname advokátov, ktorý vedie SAK. Do tohto momentu pôsobil ako podnikový právnik v súkromnej spoločnosti, v ktorej sa venoval vymáhaniu pohľadávok a práve preto súhlasil so zastúpením žalovaného, a to v zmysle ustanovenia § 27 ods. 1 OSP, ktoré upravuje zastupovanie fyzickou osobou, nie advokátom. V uvedenej súvislosti žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že nie je pravda, že by mal niekedy pozastavený výkon advokácie, ako to tvrdí v odvolaní žalovaný. Pokiaľ ide o úkony, ktoré v záujme vymoženia pohľadávky žalovaného vykonal, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že ide o sériu úkonov, v rámci ktorých okrem iného rýchlo a efektívne nadviazal komunikáciu s pánom I. P., ktorému ako jednu z alternatív riešenia situácie ponúkol na odkúpenie pohľadávku žalovaného. Zdôraznil, že tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, bol to práve I. P., ktorý nakoniec pohľadávku žalovaného „kúpil“. Zároveň kontaktoval právneho zástupcu dlžníka žalovaného (F. B.) JUDr. Vladimíra Lamačku a po dohode s ním bola dňa 17. 10. 2013 notárom Mgr. Petrom Danczim so sídlom Notárskeho úradu v Nových Zámkoch spísaná notárska zápisnica č. N 1498/2013, NZ 36616/2013, ktorá sa týkala veriteľa P.A. (v tomto konaní žalovaného) a jeho dlžníka F. B., predmetom ktorej bolo uznanie dlhu, dohoda o splácaní dlhu a o exekučnom titule a zmluva o zriadení záložného práva. Nebyť týchto úkonov, nebola by uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú uzatvoril žalovaný so I. P. v čase, keď bol žalobca na dovolenke v zahraničí, a to podľa jeho názoru „amatérskym spôsobom, t. j. za nevýhodnú sumu“. V uvedenej súvislosti žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že v čase postúpenia pohľadávky zo žalovaného na I. P. už prebiehala exekúcia voči dlžníkovi žalovaného, vedená súdnou exekútkou JUDr. Petrou Bednárikovou, a to na podklade vyššie uvedenej notárskej zápisnice na základe návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý vypracoval tiež on, pretože dlžník žalovaného prestal plniť dohodnuté splátky dlžnej sumy. V nadväznosti na uvedené žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že podľa jeho názoru vykonaním exekúcie by bol žalovaný dosiahol vyššie uspokojenie pokiaľ ide o vymoženie dlžnej sumy, ako tomu bolo, keď „žalovaný postúpil pohľadávku voči F. B. za polovicu jej hodnoty a navyše na splátky“. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že žalobcovi titulom odmeny uhradil celkom sumu 3 200 Eur, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že na preukázanie tohto tvrdenia žalovaný na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 13. 09. 2016 navrhol vypočuť svedka F. U., ktorý sa však na nasledujúce pojednávanie dňa 18. 10. 2016 nielenže nedostavil, ale ani sám žalovaný sa na toto pojednávanie nedostavil a ani ho nežiadal odročiť, preto tvrdenie žalovaného o úhrade odmeny v sume 3 200 Eur žalobcovi zostalo len v rovine jeho tvrdenia, bez toho, aby bolo toto tvrdenie žalovaného podložené jediným hodnoverným dôkazom. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalovaného žalobca zdôraznil, že v konaní uniesol dôkazné bremeno a dostatočným spôsobom preukázal oprávnenosť svojho nároku. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v plnom rozsahu potvrdil.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Z odvolania žalovaného vyplýva, že žalovaný v odvolaní namietal, že a) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že b) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Pokiaľ ide o žalovaným namietané nesprávne skutkové zistenia súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že takúto odvolaciu námietku možno považovať za opodstatnenú len v tom prípade, keď súd prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania zoberie do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú alebo neprihliadajú na skutočnosti, ktoré boli preukázané, čo nie je tento prípad. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť tiež výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov; za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje tiež taký výsledok hodnotenia dôkazov, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z procesného predpisu, v čom okresný súd podľa obsahu spisu nepochybil.

7. Podľa ustanovenia § 191 ods. 1 CSP, platného a účinného v čase vydania odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie „dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo“. Žalovaný v odvolaní vo vzťahu k uvedenej odvolacej námietke namietal, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, keď dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom titulom odmeny za vykonanie činností smerujúcich k vymoženiu pohľadávky žalovaného, keďže v konečnom dôsledku podľa tvrdenia žalovaného k reálnemu vymoženiu jeho pohľadávky voči F. B. v jej konkrétnej časti 50 000 Eur došlo len vďaka aktivite samotného žalovaného, ktorý v čase, keď bol žalobca v zahraničí na dovolenke uzatvoril so C.P. zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej vzor si našiel na internete, bez toho aby žalobca, ktorý má právnické vzdelanie zmluvu vypracoval. Po preskúmaní správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska uvedenej odvolacej námietky žalovaného odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie, tak ako to vyplýva z vyššie uvedených skutočností, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, všetky vykonané dôkazy (nielen dôkazy, ktoré súvisia so Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27. 02. 2014, uzatvorenou medzi I. P. a žalovaným) vyhodnotil v súlade s citovaným ustanovením § 191 ods. 1 CSP, pričom dospel k správnym skutkovým záverom, že bol to práve žalobca, ktorý sa vykonaním všetkých vyššie popísaných krokov pričínil o to, že došlo aspoň k čiastočnému uspokojeniu pohľadávky žalovaného v reálne vymoženej sume 50 000 Eur, preto mu patrí nárok na zaplatenie odmeny v dohodnutej výške.

8. Pokiaľ ide o žalovaným namietané nesprávne právne posúdenie veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej normy, ktorá vedie súd k záveru o opodstatnenosti žaloby. Právne posúdenie možno považovať za nesprávne ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

9. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu nevyplýva, že by okresný súd posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo že by správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Okresný súd zistený skutkový stav správne posudzoval v zmysle ustanovenia § 724 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „príkaznou zmluvou sa zaväzuje príkazník, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť“ a tiež v zmysle ustanovenia § 730 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kde sa uvádza: „Príkazca je povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka. Príkazca je povinný poskytovať odmenu, aj keď výsledok nenastal, ibaže nezdar konania bol spôsobený porušením povinnosti príkazníka.“

10. V zmysle citovaného ustanovenia § 724 Občianskeho zákonníka príkazná zmluva je zmluva, ktorou sa jedna strana (príkazník) zaväzuje, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná nejakú činnosť. Medzi podstatné náležitosti zmluvy patrí dohoda o predmete príkazu; zmluva môže byť uzatvorená tak v písomnej ako aj v ústnej forme. Podľa odbornej spisby „pojmovým znakom tohto druhu zmlúv bude okolnosť, že smeruje k obstaraniu záležitostí pre príkazcu, a že teda príkazník nekoná za seba (pre seba) alebo na svoj účet. Predmetom príkazu je len obstaranie nejakej veci alebo vykonanie činnosti, pričom príkazník nezodpovedá za to, že sa očakávaný výsledok nedostavil“. Pokiaľ ide o odmenu, táto musí byť v príkaznej zmluve dohodnutá s výnimkou tých prípadov, keď je poskytnutie odmeny

obvyklé, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka (napr. v tom prípade, keď je príkazník advokát), vtedy má príkazca povinnosť poskytnúť príkazníkovi odmenu aj bez predchádzajúcej dohody (táto povinnosť vyplýva priamo zo zákona a z naň nadväzujúcej vyhlášky).“ Pre úplnosť v uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že z vykonaných dôkazov vyplýva, že žalobca neuzatvoril so žalovaným príkaznú zmluvu ako advokát, ale ako fyzická osoba nevykonávajúca v tom čase ešte činnosť advokáta, a teda platí, že odmena za činnosť príkazníka musela byť dohodnutá, čo bolo splnené.

11. V danom prípade, tak ako je vyššie uvedené, žalobca so žalovaným uzatvorili príkaznú zmluvu, predmetom ktorej bol na jednej strane záväzok žalobcu (príkazníka) vykonať pre žalovaného (príkazcu) činnosť/ti smerujúce k vymoženiu jeho pohľadávky voči F. B. v sume 63 800 Eur (ktorá bola na žalovaného postúpená na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30. 10. 2012 jej pôvodnou veriteľkou I. B.). Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že žalobca vykonal pre žalovaného - v záujme vymoženia jeho pohľadávky - také vyššie popísané činnosti - kroky, ktoré nesporne smerovali k jej vymoženiu vo výške 50 000 Eur s čím sa žalovaný uspokojil. To, že napokon žalovaný bez vedomia žalobcu - v čase keď bol žalobca na dovolenke, uzatvoril s treťou osobou - I. P. dňa 27. 02. 2014 Zmluvu o postúpení pohľadávky (uzatvorenie ktorej ako jednu z možností vyriešenia vzniknutej situácie súvisiacej s existenciou dlhu F. B. voči žalovanému žalobca so zástupcom I. P. F. V. predrokoval) nemožno vyložiť v neprospech žalobcu tak, že sa o uzatvorenie Zmluvy o postúpení pohľadávky so I. P. a teda aj o vymoženie pohľadávky (v reálne vymoženej sume 50 000 Eur) nepričinil, a teda že mu nepatrí nárok na odmenu v celej dohodnutej výške - 10 % z reálne vymoženej sumy, ktorá dohoda o odmene v takejto výške výslovne vyplýva z „Plnej moci na zastupovanie“ zo dňa 01. 10. 2013, nachádzajúcej sa na č. I. 8 spisu, z obsahu ktorej je zrejmé, že žalovaný splnomocnil žalobcu vo veci vymáhania jeho pohľadávky vo výške 63 800 Eur s príslušenstvom a že „v prípade vymoženia tejto sumy, resp. aj jej časti sa žalobca a žalovaný dohodli na odmene pre žalobcu vo výške 10 % z reálne vymoženej sumy“.

12. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).